

Asia: VN/20468/2024

Yksityisen kopioinnin hyvityksen uudistaminen - Selvityshenkilön kysely

Hyvitysvollisuuden piiriin kuuluvat teokset ja muut suojan kohteet

Kysymys 1: Mitä teoksia ja muita suojan kohteita hyvitysvollisuuden tulisi koskea, kun otetaan huomioon tietoyhteiskuntadirektiivin 2 artiklan ja 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan säännökset?

Linkki direktiiviin: [Direktiivi - 2001/29 - EN - EUR-Lex \(europa.eu\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32001L0029)

Hyvitysvollisuuden tulee koskea kaiken tyyppisiä teoksia ja suojan kohteita, joita kopioidaan mille tahansa välineelle yksityiseen käyttöön.

Hyvitysvollisuuden piiriin kuuluva kopiointi

Kysymys 2: Minkälainen kopiointi yksityiseen käyttöön kuuluu mielestänne hyvitysvollisuuden piiriin ts. minkäläisten aineistojen kopiointi ja minkäläistä tekniikkaa käyttäen?

- analoginen – analoginen, esim. painetun aineiston valokopiointi
- analoginen – digitaalinen, esim. painetun aineiston skannaus
- digitaalinen-analoginen, esim. sähköisesti tallennetun aineiston tulostaminen paperille
- digitaalinen – digitaalinen, esim. tietoverkossa olevan aineiston tallentaminen puhelimen muistikortille tai pilvipalveluun

Hyvitysvollisuuden piiriin kuuluvat kaikki aineistojen kopiointi yksityiseen käyttöön mitä tekniikkaa tahansa käyttäen.

Direktiivin maininta mille tahansa välineelle valmistetusta kappaleesta tukee tätä, samoin unionin tuomioistuimen tulkinta kappaleen valmistamisen ymmärtämisestä laajasti. Jotta teknologianeutraalius ja yhdenvertainen kohtelu voidaan taata, ei hyvitysvollisuuden ulkopuolelle ole mahdollista rajata mitään tekniikkaa tai kopiontitaapaa. Myöskään teknisen suojakeinon mahdollisuudella ei tule olla vaikutusta velvollisuuden soveltamiseen. Digitalisoituneessa markkinassa on tärkeää huomioida myös kuluttajien mahdollisuudet tallentaa suoratoistopalveluiden sisältöjä offline-käyttöön.

Hyvityksen toteuttamistapa

Kysymys 3: Jos hyvitys toteutetaan tallennusalustamalla, niin mitkä laitteet, tallennusalustat ja palvelut tulisi sisällyttää hyvitysmaksun piiriin (esim. älypuhelin, tietokone, monitoimilaite, tallentava digisovitin, ulkoinen kiintolevy, muistitikku, ulkoinen tallennuspalvelu, tallennettava CD tai DVD, MP3-soitin)?

Tulisiko maksun koskea kaikkia laitteita, tallennusalustoja tai palveluita vai voitaisiinko jotain niistä sulkea maksun ulkopuolelle yleisesti tai joissain tapauksissa? Millä perusteella (ks. jäljempänä maksun suuruuteen vaikuttavista tekijöistä)?

Hyvitysmaksun piirissä tulee olla kaikki tallennusalustat, laitteet ja palvelut, joille voidaan tallentaa tai kopioida sisältöjä tai joita voidaan käyttää yksityisen kopion tekemiseen. Maksun piirissä tulee olla myös kierrätetyt, uudelleen käyttöön tulevat laitteet, kuten monissa muissakin EU-maissa. Hyvitysmaksun piirissä tulee olla kaikki tallennusalustat, -välineet sekä -palvelut, joille tai joilla yksityishenkilöt voivat tehdä kopioita.

Tietoyhteiskuntadirektiivin 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa puhutaan mistä tahansa välineestä, minkä vuoksi ei voida jättää joitakin tallennusalustoja, laitteita tai palveluita hyvitysmaksun ulkopuolelle. Tallennusmaksumalli on käytössä kaikissa muissa EU-maissa, joissa laissa on sallittu kopiointi yksityiseen käyttöön. On huomioitavaa, että kaikissa EU-maissa, joissa on hyvitysmaksujärjestelmä, peritään maksua perinteisten tallennusalustojen, kuten muistitikkujen, muistikorttien ja ulkoisten kovalevyjen lisäksi mm. matkapuhelimista, tableteista, kannettavista tietokoneista ja muista tietokoneista (PC).

Muissa EU-maissa hyvitysmaksua peritään kaikenlaisista tallennusalustoista (esimerkiksi ulkoiset muistikortit, USB-muistitikut, ulkoinen kovalevy, CD, DVD, myös vanhemmat tallennusalustat ovat maksun piirissä edelleen ml. äänikasetti, minidisc, VHS) ja tallennusvälineistä (esimerkiksi kannettavat tietokoneet, tietokoneet (PC), matkapuhelimet, tabletit, pelikonsolit, televisiot, joihin on integroitu muisti tai kovalevy sekä vanhemmat tallennuslaitteet, kuten digiboksit, MP3 soittimet, VHS-nauhurit, tallentavat DVD-soittimet, myös e-lukulaitteet ja älykellot ovat joissakin maissa hyvitysmaksun piirissä).

Myös pilvipohjaiset tai muut tallennuspalvelut, joissa tarjotaan yksityishenkilöille tallennustilaa, tulee olla hyvitysmaksun piirissä.

Hyvitysmaksun ulkopuolella tulee kuitenkin säilyttää, kuten tälläkin hetkellä, operaattoreiden kuluttajille tarjoamat verkkotallennuspalvelut. Näiden tekijänoikeuslain 25 l §:ssä säädettyjen palvelujen osalta on hallituksen esityksessä todettu, että ”televisio-ohjelmien tallenteet eivät ole yksityiseen käyttöön valmistettuja teosten kappaleita, vaan tallennuspalvelun tarjoajan liiketoiminnassaan valmistamia teosten kappaleita.” (HE 181/2014 vp, s. 26). Tältä osin ei ole tarve tehdä muutoksia lakiin tai laintulkintaan.

Kysymys 4: Olisiko tallennusalustamalla sijasta tai ohessa mahdollista periä hyvitysmaksua niiltä yksityishenkilöiltä, joilla on Suomessa laajakaista tai mobiililaajakaista (jäljempänä nettiliittymämalli), koska internetin kautta puhelimeen, tabletille, tietokoneeseen ja pilvipalveluun tehtävä kopiointi edellyttää jonkinlaista liittymää?

Onko nettiliittymämallilla mahdollista kerätä hyvitysmaksua kattavasti niiltä yksityishenkilöiltä, jotka voivat valmistaa kopioita yksityiseen käyttöön? Jos ei, mainitse esimerkkejä pois jäävistä tilanteista.

Nettiliittymämalli ei ole tietoyhteiskuntadirektiivin ja unionin oikeuskäytännön mukainen ratkaisu eikä se olisi toteuttamiskelpoinen. Nettiliittymämalli olisi veronluonteinen.

Kysymys 5: Miten varojen kerääminen tulisi järjestää muissa kuin tallennusalustamallissa tai nettiliittymämallissa niin, että varat voitaisiin viime kädessä kerätä vain niiltä yksityishenkilöiltä, jotka voivat valmistaa kopioita yksityiseen käyttöönsä?

Näyttelijäliiton mielestä muut kuin laite- ja tallennemaksut ovat hankalasti kohdennettavissa. Suomessa tulee toimia kuten muissa EU-maissa ja ottaa Suomeenkin käyttöön laite- ja tallennusmaksuihin perustuva järjestelmä, jossa hyvitysmaksu kerätään sellaisista laitteista, tallennusvälineistä, -alustoista ja palveluista, joita yksityishenkilöt käyttävät teosten kopioimiseen ja tallentamiseen yksityiseen käyttöön.

Maksun kerääminen ja maksun kohdentuminen

Kysymys 6: Tulisiko maksuvelvollisuus tallennusalustamallissa kohdentaa kaikkiin laitteiden ja tallennusalustojen valmistajiin, maahantuojiin sekä toissijaisesti jälleenmyyjiin sekä palveluiden tarjoajiin, jotka myyvät tuotteita tai palveluita, joiden loppukäyttäjä voi olla yksityishenkilö?

Kyllä, siten että hyvitysmaksun maksaja on lähtökohtaisesti yksityishenkilö, joka hankkeen laitteen tai palvelun. Tässä mallissa valmistajat, maahantuojat, jälleenmyyjät ja palveluntarjoajat keräävät maksun sisällyttäen sen laitteen tai palvelun hintaan.

Jos Suomessa siirrytään muissa EU-maissa käytössä olevaan järjestelmään, tulee maksuvelvollisuus kohdentaa edellä mainittuihin yrityksiin.

Kysymys 7: Kenen tulisi nettiliittymämallissa olla ensisijaisesti maksuvelvollinen ja periä maksua liittymien haltijoilta? Tulisiko maksua periä kaikista yksityishenkilöiden nettiliittymistä vai tulisiko maksun perimiseen tehdä rajauksia nettiliittymän nopeuden tai liittymän haltijan iän perusteella?

Jos tällaista maksua perittäisiin, tulisiko sitä periä vuosittain vai jollakin muulla aikavälillä?

Näyttelijäliitto ei kannata nettiliittymämallia.

Kysymys 8: Jos hyvitys maksettaisiin budjettivaroista tai erillisestä rahastosta, minkä tahon tulisi huolehtia maksun keräämisestä?

Näyttelijäliitto ei pidä valtion budjettivaroista rahoitettavaa mallia direktiivin ja unionin oikeuden mukaisena. Koska kyseessä on tekijöille kerättävä ja tilitettävä hyvitys, rahaston tarkoitus jää epäselväksi. Rahastomallissa olennaista olisi se, mistä maksu kerätään/peritään. Näyttelijäliitto ei myöskään kannata mitään sellaisia malleja, joissa hyvitysmaksu kerättäisiin sisällettyinä sisällön tai sisältöpalveluiden hintoihin.

Yksityisen kopioinnin hyvityksen tulee kattaa oikeudenhaltijoille aiheutuneen haitan, joka viimeisimmän Luovat ry:n tilaaman tutkimuksen mukaan on 46 miljoonaa euroa myyntien ja

suoratoistotulojen menetyksenä. Maksun kerääminen luovista sisällöistä ja sisältöpalveluista ei ole mahdollinen tapa.

Maksun määräytyminen ja maksun suuruuteen vaikuttavat tekijät

Kysymys 9: Tulisiko maksun tason lähtökohtaisesti määräytyä tallennuskapasiteetin perusteella vai jollain muulla perusteella vai näiden yhdistelmänä?

Jos katsotte, että tallennuskapasiteetin sijasta tai ohessa olisi sovellettava muita määräytymisperusteita, niin mitä nämä perusteet olisivat ja millä perusteella niitä tulisi soveltaa?

Tallennuskapasiteettiin peustuva kiinteä tallennusmaksu on selkein ja toimivin ja yleisimmin käytössä myös muissa EU-maissa.

Kysymys 10: Millä tavalla laitteiden monikäyttöisyyden ja tallennuslaitteiden ja tallentamiseen käytettävien välineiden rajan hämärtyminen tulisi ottaa huomioon hyvitysmaksullisia laitteita ja alustoja sekä palveluita määriteltäessä ja / tai maksun suuruutta määrättäessä?

Unionin tuomioistuimen päätöksen mukaan laitteen pääasiallinen tai ainoa tarkoitus ei tarvitse olla yksityinen kopiointi, vaan huomioitavaa on se, että sille on mahdollista tallentaa. Onko toiminto pääasiallinen vai toissijainen, kuinka suuri suhteellinen kappaleenvalmistuskapasiteetti alustalla on,, voivat vaikuttaa maksun suuruuteen.

Suomessa tulee huomioida teknologianeutraalisuus ja toimia vastaavasti uin useissa EU-maissa ja saattaa myös monitoimilaitteet maksun piiriin.

Kysymys 11: Millä tavalla teknisten toimenpiteiden käyttäminen tulisi ottaa huomioon?

Kuten unionin tuomioistuin on todennut, teknisten toimenpiteiden soveltamismahdollisuuden ei tule vaikuttaa hyvitysmaksuvelvollisuuden soveltamiseen.

Kysymys 12: Millä tavalla maksun suuruuden tulisi määräytyä nettiliittymämallissa?

Näyttelijäliitto ei kannata nettiliittymämallia.

Kysymys 13: Missä tilanteissa haitan voitaisiin katsoa vahingon olevan vähäinen ja millä perusteella? Olisiko määriteltävä tällaisen vahingon kynnyсарvo, ja jos olisi, niin mikä se voisi olla?

Vähäistä haittaa ei ole mahdollista määrittää. Yksityiseen käyttöön valmistettu kopio aiheuttaa aina haittaa oikeudenhaltijalle esimerkiksi saamatta jääneenä myyntinä. Teostyyppit ovat hyvin erilaisia, eikä erityyppisiä teoksia voida arvottaa keskenään. Tällainen ei kohtelisi teoksia ja oikeudenhaltijoita yhdenvertaisesti.

Maksun suuruus ja päätös maksun suuruudesta

Kysymys 14: Millä tavalla päätöksenteko hyvitysmaksun piiriin kuuluvista laitteista, tallennusvälineistä ja palveluista tulisi järjestää? Millä tavalla hyvitysmaksun suuruudesta tulisi päättää? Tulisiko yksityisen kopioinnin kokonaismäärää tarkastella nykyisenkaltaisilla yksityistä kopiointia koskevilla tutkimuksilla?

Hyvitysmaksun piiriin kuuluvat laitteet, tallennusvälineet ja palvelut sekä niistä kerättävien maksujen suuruudet tulee perustua viranomaisen päätökseen. Maksun piiriin kuuluvista laitteista, tallennusvälineistä, palveluista ja tariffeista päättävä viranomainen voisi olla myös joku muu kuin tekijänoikeuslainsäädännöstä vastaava opetus- ja kulttuuriministeriö. Viranomaisen päätöstä tulisi edeltää sidosryhmien kuuleminen maksun piiriin kuuluvista laitteista ja tariffien suuruudesta. Viranomaisen päätöksen tulisi olla valituskelpoinen. Viranomaisen toimivalta tulisi määrittää lailla ja yksityiskohtaiset määräykset päätöksentekomenettelystä, kuulemisesta ja muista yksityiskohdista tulisi antaa esimerkiksi tekijänoikeusasetuksessa.

Opetus- ja kulttuuriministeriön teettämä, riippumattoman tutkimuslaitoksen tekemä yksityisen kopioinnin vuosittainen tutkimus tulee säilyttää. Tutkimus on erityisen hyödyllinen määriteltäessä eri aineistotyyppien ja oikeudenhaltijaryhmien välisiä jakosuhteita. Määriteltäessä tariffien suuruutta ja laitteita, tallennusvälineet ja -palvelut, joiden tulisi olla hyvitysmaksun piirissä, ei yksityisen kopioinnin tutkimuksella ole nähdäksemme samanlaista merkitystä.

Tutkimuksen perusteella kohdistettavaa hyvitystä eri teoslajien välillä tulisi huomioida aiheutuneen haitan määrä. Esimerkiksi yksittäisen kaunokirjallisen teoksen sivun kopioiminen yksityiseen käyttöön on haitaltaan vähäisempi kuin kokonaisen elokuvan tai musiikkialbumin kopioiminen.

Kysymys 15: Mikäli hyvitysmaksu tulisi mielestänne toteuttaa esimerkiksi erillisellä rahastomallilla tai nettiliittymämallilla, niin millä perusteella ja minkälaisella päätöksentekomekanismilla hyvitysmaksun määrästä tulisi päättää?

Näyttelijäliitto ei kannata rahasto- tai nettiliittymämallia.

Kysymys 16: Onko Suomen hyvitysmaksutaso kokonaisuutena (vuonna 2024: 11 miljoonaa euroa, vuonna 2025: 5,5 miljoonaa euroa) oikea suhteessa oikeudenhaltijoille aiheutuvaan vahinkoon?

Kumpikaan taso ei ole oikea suhteessa oikeudenhaltijoille aiheutuvaan vahinkoon. Edes nykyinen (vuosi 2024) 11 miljoonan euron taso ei vastaa tekijänoikeuslain tarkoittamaa kohtuullista tai direktiivin tarkoittamaa sopivaa hyvitystä yksityisestä kopioinnista tekijän- ja lähioikeuden haltijoille aiheutuvasta haitasta.

Luovat ry:n tilaaman tuoreen, johtavan asiantuntijan VTT Pasi Holmin arvion mukaan yksityisen kopioinnin aiheuttama haitta musiikin ja av-alan tekijöille ja muille oikeudenhaltijoille erityisesti myynti- ja striimaustulojen alenemisena oli vuonna 2023 noin 35,7–45,9 miljoonaa euroa (Holm 2024; Luovat ry:n tilaama arvio). 11 miljoonan euron hyvitys korvaa tästä noin neljäsosan. Toisin sanoen 11 miljoonankaan euron taso ei ole ollut kohtuullinen korvaus yksityiseen käyttöön tapahtuvasta kopioinnista oikeudenhaltijoille aiheutuvasta haitasta. Tässä selvityksessä ei ole arvioitu graafisten teosten (teksti ja kuva) oikeudenhaltijoille aiheutunutta haittaa, joten se tulee vielä em. selvityksen päälle.

11 miljoonan tasoon päädyttiin vuonna 2015 poliittisen kompromissin tuloksena, kun yksityisen kopioinnin hyvitys siirtyi tallennuslaitteiden ja -alustojen myyntihintoihin sisältyneestä hyvitysmaksusta rahoitettavaksi valtion budjetista.

Hyvitysmaksukustannuksen henkilöllinen kohdentuminen

Kysymys 17: Miten mahdollinen vapautus hyvitysmaksusta tai maksetun hyvitysmaksun palautus olisi järjestettävä, jotta vapautuksen tai palautuksen saaminen olisi tosiasiallisesti mahdollista, eikä kohtuuttoman vaikeaa?

Nykyaikaiset tietotekniset järjestelmät mahdollistavat vapautusten ja palautusten hakemisen sujuvasti.

Kysymys 18: Tulisiko työnantajan työntekijän käyttöön hankkimien / vuokraamien älypuhelimien, joiden haltijana on luonnollinen henkilö, kuulua hyvitysmaksun piiriin, ja millä tavalla maksun keräämisen tällaisten puhelimien osalta tulisi tapahtua? Miten työntekijöiden käytössä oleviin kannettaviin tietokoneisiin tulisi suhtautua?

Huomioiden unionin oikeuskäytäntö on perusteltua, että myös työsuhdepuhelimien, työnantajan työntekijän käyttöön antaminen kannettavien tietokoneiden, tablettien ja muiden laitteiden, joita voidaan käyttää myös yksityiseen kopiointiin, sisältyvät hyvitysmaksun piiriin. Niillä tapahtuu yksityistä kopiointia.

Hyvitysmaksun alueellinen kohdentuminen

Kysymys 19: Onko hyvitysmaksun kerääminen mahdollista, jos yksityishenkilö ostaa tallennuslaitteen tai -alustan ulkomaisesta verkkokaupasta? Entä silloin, jos yksityishenkilö hankkii tallennuspalvelun (pilvipalvelu) ulkomailta?

Miten tällaista toimintaa voidaan valvoa? Mikäli tätä ei voida valvoa, olisiko tarkoituksenmukaisempaa kerätä hyvitysmaksua tallennuslaitteiden sijasta tai ohessa sellaisilta luonnollisilta henkilöiltä, joilla on laajakaistaliittymä Suomessa?

Ulkomaisesta verkkokaupasta ostetuista tallennuslaitteista ja -alustoista sekä ulkomaisista tallennuspalveluista, joita tarjotaan Suomessa asuville yksityishenkilöille, tulee periä hyvitysmaksu. Ulkomaisista verkkokaupoista tilatuista laitteista ja tallennusalustoista maksu tulee periä ja valvoa maksujen suorittamista samalla tavoin kuin niistä peritään muitakin tulli- tai vastaavia maksuja.

Maksuvelvollisen tilitysvollisuus

Kysymys 20: Jos hyvitysmaksuvelvollisuus koskisi tallennuslaitteiden ja -alustojen valmistajia, maahantuojia, myyjiä ja tallennuspalveluiden tarjoajia, niin miten maksu- ja tilitysvollisuus oikeudenhaltijoille olisi järjestettävissä niin, että sen aiheuttama kustannusrasitus ja hallinnollinen taakka olisi mahdollisimman pieni?

Jos katsotte, että maksu olisi kerättävissä keskitetyimmällä tavalla, niin miltä taholta ja miten maksun kerääminen ja tilitysvollisuus hoidettaisiin?

Nykypäivänä on mahdollista toteuttaa maksujen raportointi sähköisellä järjestelmällä tai palvelulla, jolloin raportointi ja tilitykset ovat helppoa ja tehokasta. Järjestelmät ja tekniset ratkaisut ovat kehittyneet huomattavasti kymmenen vuoden aikana, mikä on omiaan olennaisesti vähentämään hallinnollista taakkaa kaikilta osapuolilta – maahantuojilta, myyjiltä, laitevalmistajilta ja tallennuspalveluiden tarjoajilta sekä hyvitysmaksua hallinnoivalta järjestöltä.

Kysymys 21: Onko maksu- ja tilitysvelvollisuuden kannalta merkitystä, tapahtuuko tilitys yhdelle vai useammalle oikeudenhaltijoita edustavalle taholle?

Kaikkien tahojen kannalta on yksinkertaisinta, että maksut ja tilitykset suoritetaan yhdelle yhteishallinnointiorganisaatiolle, joka huolehti maksujen keräämisestä sekä kertyneiden varojen tilittämisestä edelleen eri oikeudenhaltijoita edustaville järjestöille. Kopiosto ry voisi toimia hyvitysmaksuja keräävänä ja hallinnoivana organisaationa. Kopiostolla on valmiit käytännöt muissa vastaavissa tilanteissa yhtenä palvelupisteenä toimimisesta, esimerkiksi verkkotallennuspalvelujen osalta.

Maksun keräävä taho ja maksuvarojen tilitys oikeudenhaltijoille

Kysymys 22: Onko näkemyksenne mukaan tältä osin tarvetta tehdä muutoksia tekijänoikeuslakiin?

Olisiko riittävää, jos laissa olisi säännökset yleisistä varojen tilitystä ja käyttöä koskevista perusteista, joita noudattaen hyvitysmaksuvarat keräävä ja/tai tilittävä taho (tai tahot) voisi päättää jakosuhteesta yksilöllisten tilitysten ja tekijöiden yhteisiin tarkoituksiin käytettävien varojen välillä sekä tilitysperusteista ja varojen jakamisesta?

Millä tavalla maksuvarojen tilitys oikeudenhaltijoille tulisi järjestää niin, että siitä aiheutuu mahdollisimman vähän hallinnollista taakkaa ja kuluja?

Yhteisiin tarkoituksiin käytettävien varojen osuudesta on tarpeen säätää laissa myös Suomessa, kuten on tehty esimerkiksi Itävallassa, Tanskassa ja Ranskassa. Viranomaisen päätöksellä on tarpeen määritellä myös eri teostyyppien (av, musiikki, teksti ja kuva) osuudet kertyneistä hyvitysmaksuvaroista. Näiden osuuksien määrittelyssä voidaan käyttää yksityisen kopioinnin tutkimusta.

Yksilöllisten tilitysten tilitysperusteista ja varojen jakamisesta ei ole tarpeen säätää laissa tai määrätä viranomaisen päätöksellä, vaan näistä järjestöissä voidaan noudattaa omia tilitysperiaatteita.

Maksuvarojen tilitys voidaan järjestää kustannustehokkaasti nykyisten yhteishallinnointiorganisaatioiden kautta. Toimivin tapa on, että yksi järjestö toimii hyvitysmaksuvarojen kerääjänä ja tilittää ne eteenpäin muita oikeudenhaltijaryhmiä edustaville järjestöille, kuten käytäntö oli aikaisemman laitemaksujärjestelmän aikaan ja on lähes kaikissa muissakin maissa. Kopiosto voisi toimia hyvitysmaksua perivänä organisaationa.

Kysymys 23: Millä tavalla tulisi määritellä varojen jakautuminen eri aloja edustaville oikeudenhaltijaryhmille?

Eri oikeudenhaltijaryhmien välisten jako-osuuksien määrittelemiseksi on tarpeen jatkaa yksityisen kopioinnin tutkimuksen toteuttamista ja sen on syytä olla opetus- ja kulttuuriministeriön riippumattomalla tutkimuslaitoksella teettämä.

Eri teostyyppien (av, musiikki, teksti ja kuva) osuudet kertyneistä hyvitysmaksuvaroista tulisi viranomaisen päättää, elleivät edunsaajia edustavat yhteisöt pääsisi jakosuhteista sopimukseen. Osuuksien määrittelyssä voidaan käyttää yksityisen kopioinnin tutkimusta kuten nykyisinkin. Ennen päätöstä järjestöjä tulee kuulla.

Järjestön valvonta

Kysymys 24: Onko näkemyksenne mukaan järjestön valvonnan osalta tarvetta tehdä muutoksia tekijänoikeuslakiin? Jos on, niin mitä muutoksia ja millä perusteella?

Uusia valvontamekanismeja ei tarvita, koska yhteishallinnointilaki sisältää myös valvontakeinoja.

Yhteenveto

Kysymys 25: Minkä järjestelmän tai järjestelmien yhdistelmän pohjalta (mahdollisine muokkauksineen) hyvitys tulisi ensisijaisesti järjestää tarvittavine muutoksineen:

tekijänoikeuslaissa ennen vuotta 2015 noudatetun tallennuslujustamallin pohjalta,

Kysymys 26: Onko olemassa jotain olennaisia näkökohtia, joita ei ole kysytty, mutta jotka katsotte tarpeelliseksi tuoda esiin?

-

Kuusikko Elina
Suomen Näyttelijäliitto - Finlands Skådespelarförbund ry.